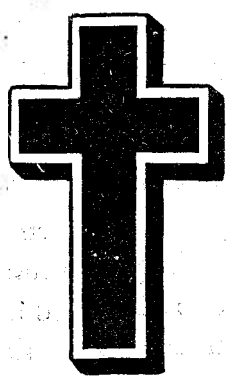

BALLARIN SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES : trimestre: 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ntes.: AMERICA: id., 2'75 pesos (or)
 ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No's retornen els originals.

D. Gaudenci Mirabent i Robert

morí el dia 19 de Gener de 1922

(E. P. D.)

Els seus aflligits: esposa, Joana Concabella i Giralt; fills, Gaudenci, Anna i Raimonda; fills polítics, Serafina Díaz i Jaume Meix; nets; germans, Francisco i Joan; germans polítics, nebots, cosins i demés parents (presents i ausents); el jove Joan Oliver i Bori i la raó social *José Rosés y C.ª*, de Santiago de Cuba, tenen el sentiment de comunicar als seus amics i coneguts tan greu pèrdua, i els agrairàn assisteixen als funerals que, en sufragi de l'ànima del finat, tindran lloc el proper dimars, dia 31 del corrent, a les deu del matí, en la Iglésia parroquial d'aquesta vila.

No's convida particularment.

El dol es dona per despedit.

Eleccions municipals

Proclamació de candidats

A les set de la vetlla del passat dimars, en el «Centre Nacionalista», s'hi celebrà una reunió electoral a l'objecte principal de proclamar els Candidats que enfront de la Candidatura Convulsionista tenen de lluitar en les vinents eleccions per a regidors.

Obri la sessió En Sebastià Carbonell Soler com a President del «Centre Nacionalista», el qual, després d'exposar l'objecte de la reunió, glosà a grans pinzellades l'estat de descrèdit que públicament es troba l'Administració

Municipal, com la penosa tasca a realitzar pels nostres amics si la majoria de la opinió li confia la seva representació, i que representa un verdader sacrifici l'anar a Cala Vila, ja que, además del seu estat econòmic, hi han greus problemes plantejats sense resoldre encara.

Com a representant de la Comissió que es nomenà per a la formació de la Candidatura parlà En Planas Robert, qui exposà a l'Assemblea l'acord de la susdita Comissió, esperant que el dit acord

fora ratificat pels presents, proclamant a **Nº Antón Clará Busquets** i a **En Sebastià Mora Mora** pel *Districte primer*, i a **En Josep Marcet Banús** pel *Districte segon*; fent-ne un el·logi del primer, per la seva tasca constructiva a les diferents associacions de que forma part, i dels segons perquè la seva joventut és garantia de que servaran fidels a l'ideal, a l'ensamps que posaran les seves energies i els seus entusiasmes al servei dels interessos comunals a ells encomanats.

Digué además que, malgrat la parcialitat amb que es troben fetes les llistes electorals, davant del

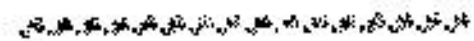
fracàs de l'actual Administració cal ésser optimistes, ja que la veritable i conscient opinió és amb nosaltres; i és per això que nosaltres no volem ni podem recomanar l'acció directa, però podem assegurar que tots i cada un de nosaltres serà allà on el seu deure li senyali.

Parlà després En Martí sobre els diferents problemes municipals, l'actuació constant de fiscalització de la minoria nacionalista en els últims bienis, promentent que, malgrat l'actitut inexplicable en la continuació de la construcció de Cases Barates, serà qüestió preferent el procurar s'activin les ja legalment concedides, tinguent-se que atribuir a incompetència

a negligència la interminable demora que estan sofrint.

En jove candidat En Josep Marcet feu ús de la paraula, agraïnt als concurrents la prova de confiança que rebia per l'acceptació del seu nom en la formació de la Candidatura, promentent que sense abandonar els seus ideals de tota la vida col·laborarà amb entusiasme en tot lo que signifiqui engrandiment de la vila; al propi temps que, com a obrer manual, defensarà els interessos d'aquells, procurant la socialització en tots els elements que tendeixin al normal i constant millorament de la classe obrera.

Parlà finalment En Joan Lluís, i amb paraula càlida d'entusiasme breument pintà amb serè optimisme el moment present de la lluita, encomanant a tots els presents el desig de colocar-se tots i cada un en el seu lloc, a l'objecte d'assolir la victòria que l'ànima vilatana veu apropar-se, i que fora clara i segura si sols els conscients l'haguessin decidit.

De Teatre Català

Altra vegada les veus ploricones dels eters rondinaires han tornat a ferir l'aire, i han pretès envair l'ambient del nostre Teatre d'una onada de pessimisme. Per mil·lèsima volta s'ha repetit aquella fatídica frase, tantes anyades dita: «El Teatre Català és mort».

I, com feia notar molt bé un popular setmanari barceloní, han dit això d'un Teatre que té autors, actors i públic a bastament.

S'ha dit que una de les causes d'aquesta crisi era la fugida de En Poal Aregall cap al Teatre Castellà. Es clar que el cas del dit comediògraf no és un exemple de patriotisme, però tampoc se'l pot senyalar amb el dit perquè ell ha fet tot lo que ha pogut per estreçar a Romea. I, al fi i al cap, un autor més o menys en un Teatre no implica pas la mort d'aquest Teatre.

La causa fonamental d'aquesta suposada crisi és l'empresari. Tots els empresaris, — cenyim-nos, però, a Romea — busquen només un major explotament de bitllets de Banc, i aquesta és la causa de que siguin preferits per l'Empresa del Romea, diversos autors quines obres no tenen cap mèrit artístic — Joaquim Montero, Alexandre Maristany — però que,

en canvi, tenen un bon contingent d'adeptes, i, a l'inversa, els bons autors es tenen que esperar.

Alegarà algú que la qüestió és riurer i anar fent, i que si l'empresa dona major aculliment a certes obres és perquè li produeixen major rendiment econòmic. Es clar que cada ú és lliure de fer lo que millor li sembli, però la Empresa de l'institució capdal del Teatre de casa nostra, té el deure moral de vetllar per aquest Teatre, però com que no ho fa, i els bons autors es veuen posposats per altres, jo proposo la fundació d'una Associació Protectora del Teatre Català, la qual actuaria d'Empresa del Romea, donant una millor saó al nostre Teatre, i amb els seus programes, una major sensació de bon gust i de noció teatral.

La Protectora, ultra ésser convenient pel sector «obres», o sigui «autors», seria també molt eficaç pel sector «actors».

Suara havem vist un fet que algú ha dit era el fracàs de la benemèrita Escola Catalana d'Art Dramàtic. Josefina Tàpies, la jove i distingida actriu, sorgida de les aules d'aquella Escola, de la qual se n'esperaven belles jornades de glòria, després d'un poc temps d'actuar amb la companyia Guimerà, ha ingressat en la Guerrero-Mendoza, de Madrid.

Indiscutiblement, aquesta nova fugida ha obeït a lo que obeïren altres fugides pretèrites: la contracta i el bon sou trobats a fora, inútilment esperats aquí, ha decidit a la jove actriu a anarse'n de la nostra escena. Fa poc temps, Maria Vila i Pius Daví, seguien el camí petjat anys abans per Margarida Xirgu i Enric Borràs. Aquets fets, no pas gaire falaguers, són, també, una de les causes perquè es crearia la Protectora del Teatre Català.

Aquesta Associació amb els seus cabals, a l'ensem de mantenir els autors a l'entorn d'un fogar amic, mantindria, també, els actors a casa nostra.

L'Adrià Gual, aquest home que tant amor ha professat sempre al Teatre Català, i que tothora ha encaminat els seus esforços envers una major valoració del nostre Teatre, en jornades pretèrites amb el Teatre Intim, en nostres dies amb l'Escola Catalana d'Art Dramàtic; l'Adrià Gual, repetim, bé podria ésser el Director d'aquesta Protectora, subvencionada, potser, per la Man-

comunitat de Catalunya, i per l'Excelentíssim Ajuntament de Barcelona.

I així esvairiem aquelles veus porugues, i faríem del Teatre Català una cosa forta i assaonada.

R. P. I.

Calaix de sastre

En Mitjans i En Durán digueren que era ilegal el canviar les hores de sessió. Que vagin a estudi i aprenguin la Llei Municipal, que diu terminantment que els Ajuntaments tenen plena llibertat per fer lo que vulguin en aquest afer, com tal de que es fassi públic.

Ja estàvem convençuts de que l'assessor és destre en disbarats, però no tant.

¿Quànt es deu a Hisenda per consums, quànt a la Mancomunitat, als prestamistes, a les cases de modelació, etc., etc.?

Estem arreplegant dades, que farem públiques en un dels pròxims nombres. El total serà el *inri* del Cacic.

Lo de l'Escorxador ha resultat el negoci d'En Robert amb les cabres. S'ha vengut el que hi havia, que era suficient pel consum del poble, per la quantitat de *deu mil duros*, diguent i esbombant que era un gran negoci, fent-se la escriptura al Saló de Sessions, obert de bat a bat, perquè allò era una festa memorable per la vila (segons digué *El Eco*), i ara resulta que a mig fer ja s'han acabat els quartos, quedant empenyats, i que quan estigui fet costarà més del doble de lo que s'en tregué del vell. És lo de «dues cabres negres per una de blanca».

Bona operació financiera per a tots els Municipis de Catalunya, encara que estem segurs que ens apedregarien si els hi proposéssim. Però a Sitges tot passa.

I, a propòsit de l'Escorxador. La Comissió provincial ha informat el recurs presentat contra el emplaçament, que signaren gran nombre de veïns de la barriada de Port-Alegre, protestant del mateix, per constituir un atemptat per la salut pública.

Oficiosament sabem que la Comissió, per unanimitat, ha informat al Sr. Governador civil que no procedeix de cap manera dei-

xar funcionar el susdit Escorxador, per haver-se emplaçat en un lloc insalubre i molt perillós per la salut pública; devintse per tant revocar l'acord de l'Ajuntament en que s'ha decidit tal disbarat.

Sabem que l'informe és molt lluminós i contundent, posantse de relleu el perill que representa per la sanitat de la vila.

¡No més faltava això, com a digne coronament de aquest afer! L'Escorxador, a mitj fer; gastat tot el producte de la venda del vell, (algú potser se n'haurà aprofitat), i després de quedar encare en deute, ¡que s'ha revocat l'acord de l'emplaçament!...

Rès: un altre *éxit* de la política «convulsionista», que ha portat a Sitges a la ruïna i al major dels ridícols, sense cap bon resultat pràctic.

El «Pájaro azul» torna a fer de les seves. Altra vegada en el *Eco de las cloacas* (com ne diuen a Barcelona de «El Diluvio»), inseïx una sèrie de falsetats referents a la política local, que han posat més en evidència a tan... «il·lustre» personalitat.

Però no contesta a lo que concretament li preguntàvem en el nostre número anterior, sino que, fugint per la tangent i convertintse en Quefe de «La Mano Negra», amenaça amb altres coses «mucho más decisivas y contundentes».

¡Au Maria Puríssima!

¿Què ho fa que 'l Cacic per a poguer surar tingui d'aprofitar tots els més heterogènis elements i fins tota la pinxeria pintoresca, com en aquells memorables temps (per ell) d'En Planas i Casals? ¿Es que no passa el temps, pel Cacic, i encare es creu que an el poble se l'atemoritza amb «Partidas de la Porra?»...

(Nó, home! Això és que volen fer mèrits; ja que «quien a buen árbol se arrima... etc.».)

I diu el *Pájaro* que els obrers ja ens coneixen, — com també deuen conèixer an els elements patronals que avui van de braços amb els «compañeros» després de haver-ne dit aquells les mil pestes arribant fins a la baralla i a acusarlos públicament de delators.

¡Ay, pobres obrers, si tenen de refiar llur millorament d'aquest contuberni tan edificant!... ¡El socialeros amb amical consorc amb els que fins volien que el Somatent armat disolgués a la força una reunió vaguista, que afectava!... (D'això hi ha testi-

monis; que consti.) Sòrt que els principals elements de la Institució, amb gran seny, rebutxaren proposició tan despòtica...

Cada dia és major el número de col·laboradors espontanis que ens ofereixen interessant original per a nodrir la Secció aquesta.

I un d'ells ens anuncia que ens proporcionarà la espatarrant biografia d'un «elevat personatge», il·lustrada amb fotografies i fitxes antropomètriques obtingudes a la Presó Model de Barcelona, on hi celebrà una interview.

No deixarà d'ésser una nota força curiosa i suggestiva, quan se publiqui.

Caldrà fer una tirada extraordinària. ¡Quina tirada!

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 25

La presideix En Mitjans, assistint-hi els regidors Srs. Duràn, Carbonell, Guillot, Serra, Padrol, Planas Robert i Martí Escala.

S'aprova l'acta de l'anterior i es queda enterat de la convocatòria de les eleccions municipals.

Es dona compte de que dintre el terme que ha estat exposada al públic la llista de majors contribuents per a la elecció de compromissaris, s'ha presentat una reclamació d'En Rafel Font, en la qual demana s'hi inclogui an ell i an En Manel Torrents, per tenir-hi dret, segons s'acredita; s'exclouï a En Pau Benazet, per estranger, a Josep Soler Tasis, per no tenir-hi dret, i a En Joan Jacas, per defunció.

En Mitjans diu que la instància és inadmissible, per lo que presenta una proposta demanant que: a En Benazet no se l'exclouï, perquè fa molts anys és veí i ha creat a Sitges una indústria; que no es procedeixi a la exclusió d'En Soler perquè tot ho té traspasat a son nom; que si bé s'ha de treure a En Jacas també s'ha de fer amb En Gaudenci Mirabent; i lo d'En Torrents, com al repetir-ho el reclamant diu Manel Mirabent Robert, además de que ja no exerceix la indústria, no s'ha de tenir en compte, quedant un lloc vacant, que deu omplir-lo En Josep Pascual Llenas.

En Planas Robert diu que de la proposta de la Presidència està conforme amb els primers extrems, però no amb els últims, ja que si En Torrents paga la contribució ha de figurar-hi, prescindint de lo demás; entén que les vacants deuen substituir-se per En Font i En Torrents, ja que si les llistes haguessin estat ben fetes ni havia d'haver-hi motiu per a que es presentés reclamació.

En Mitjans diu que, com el reclamant primer ho fa amb el nom veritat i després amb el d'un desconegut, no es deu admetre.

En Planas diu que, ateses les aclaracions, deu admetre's i demana es passi a votació.

En Mitjans: *Yo lo mando, yo lo pago;* no s'ha d'anar tan depressa.

En Duràn està amb lo de la Presidència (natural, home), i com hi ha confu-

sió de noms, diu que En Font torni a reclamar.

En Serra diu que l'altra vegada que es presentà un recurs a En Torrents no varen posar-li; que ha de basar-se en lo que hi ha escrit.

En Planas Robert: perquè ja hi era a les llistes; que si aquestes es fessin tal com la Llei mana no es presentarien reclamacions.

Entre En Mitjans, En Planas i En Serra es promou un viu diàleg, que el públic acaba amb una bronca.

En Mitjans s'embolica amb els difunts i passa a votació la seva proposició. Un cop feta, diu que, com són tres a tres, la Presidència *desempata*, objectant-li En Planas Robert que torni a comptar, i l'home, amb prou pena, diu que queda rebutjada per quatre vots contra tres. (Grans rialles.) A continuació es vota la esmena a la proposta, d'En Planas Robert, la que s'accepta.

La Presidència convida als regidors a l'acte de repartiment de premis als nens i nenes de les Escoles Nacionals, que tindrà lloc dimars.

Es llegeix un dictamen de la Comissió de Foment referent a la construcció de nitxos, en el qual manifesta que, després d'assessorar-se de l'Arquitecte, la forma més econòmica pels interessos municipals és fer-los a la part ampliada i demanant la consegüent autorització per a fer-los l'Alcalde i l'Administrador del Cementiri, assessorats per l'Arquitecte.

En Mitjans en fa més història, i diu que si ara es fessin per subasta tardaria molt, per lo que creu deuen fer-se per administració.

En Planas Robert manifesta que té antecedents de que la seva proposta no fou acollida amb carinyo, però que no l'interessa; que creu que la part ampliada és una cosa interina, per lo que no volguent perjudicar els interessos del Municipi i fent constar que no volen entorpir, encara que no hi estan conformes, consenten; demana que en la venda dels nous nitxos s'hi posi una nota que digui que són venuts sense perjudici de la resolució de la Superioritat, i així no podran dir-se enganyats; ara en lo demás entén que millor que per administració directa seria millor per preus unitaris.

A En Mitjans també li agrada lo dels preus unitaris.

En Duràn ens torna a explicar lo que ja sabem de la proposició; que fins per estalviar es faran treballar als peons municipals, fent-los fer d'altre ofici, encara que no els paguin el jornal; que les interinitats seran efectives mentres no hi hagi un estament que pagui una nova construcció; i després de molta llautada, queda aprovat el dictamen amb la observació d'En Planas Robert.

Es llegeix un altre dictamen de la mateixa Comissió referent a la clauera de la fàbrica Bartés, en el qual es proposa el pagament de l'arbitri per dues façanes en lloc de tres. Parlen sobre el particular els Srs. Mitjans, Planas, Carbonell i Duràn; acordant-se deixar-lo quinze dies sobre la taula per a que la casa Bartés pugui fer gestions i estudiar-ho.

Queden vuit dies sobre la taula els comptes de l'Administració del Mercat durant l'any 1921, quina liquidació és de la següent forma: 5.539'65 pessetes; gastos, 1.934'85; pagat per interessos solsament a l'Hospital, 2.937'50; ingresat en Caixa, 667'30 pessetes.

Es llegeix un compte de 125 pessetes, per bombetes elèctriques.

En Martí pregunta si és dictaminat per l'encarregat públic i qui és.

En Mitjans contesta que En Martín.

Replica En Martí qui ho mana fer, contestant En Mitjans que l'Alcalde admet tota la responsabilitat, ja que perquè no vulgui complir un regidor se ha de desatendre un servei.

En Martí li diu que no deu fer-se res a espatlles de cap regidor, per no donar-se cassos semblants al del Quarter de Carrabiners.

En Mitjans: Els regidors quan volen complir la seva obligació han de refrescar les seves visites i veure què falta, i no se'ls ha d'anar a buscar a casa seva.

En Martí: Vostè en tingué la culpa si no pod venir; hagués acceptat la proposta modificant les hores de sessió.

En Mitjans: Hagués ell acceptat un lloc que li oferiren en una fàbrica guanyant el mateix sou.

En Martí: Vostè no deu ficar-se en la vida privada de ningú.

En Duràn: Això és extralimitar-se en la discussió; la pregunta d'En Martí ja ha estat contestada per l'Alcalde, però vostès s'embranquen en coses que no hi tenen res que veure.

En Guillot li diu que la cosa no pod ésser més lògica: es pregunta si En Martín en sab res de que se l'ha nomenat encarregat de l'enllumenat: si no se li ha fet saber no se li pod tirar en cara; ara si n'és sabedor les censures són per ell, però en el primer cas les censures han d'ésser per l'Alcalde, per no haver-li comunicat.

En Duràn fa història de que abans de la suspensió se li notificà i hi estava conforme i enterat.

En Mitjans diu que no val la pena de discutir; té la paraula el Sr. Guillot.

En Martí: Jo la tinc demanada primer.

En Mitjans: Vostè parlarà quan jo vulgui; quan li concedeixi la paraula.

En Guillot diu que és sabedor que En Martín ignora el nomenament, además que no ho podia admetre, ja que fou en la sessió que se li feren càrreges, expulsant-lo del Partit i dient En Duràn que no representava a ningú, en la qual no hi assistí, i que oficialment no en sab absolutament res.

En Duràn i En Mitjans volen sortir de la ficada de peus a la galleda, rebatent-los molt bé En Guillot.

En Mitjans dona la paraula a En Martí, contestant-li aquest que la retira (grans rialles); i finalment s'aprova el compte i es queda en que se li comunicará el nomenament del càrreg.

Es concedeix permís provisional per a la instal·lació d'un motor elèctric a don Francesc Vergés Masdeu, a la casa número 48 del carrer Sant Francesc.

S'aproven el permís d'obres demanat per D.ª Rosari Sans i l'empadronar a D. Joaquim Calvo Malhivern i família.

Es llegeix una instància de D.ª Avelina Romeu, en la qual reclama contra l'arbitri que se li vol posar sobre cloaques, el qual té abonat sobre la casa n.º 16 del carrer Major, ja que aquella finca tenia entrada independent.

En Mitjans entén que ha de pagar i cita alguns cassos que creu consemblants, com el de les Mercedàries.

En Planas Robert li rebutja els seus arguments, per quant no té lloc a dubtes aquest cas, ja que la finca havia abonat el dret per les dues façanes; además, el cas de les Mercedàries és molt diferent, per quant hi ha arbitris per edificis i per jardí, i era just que si el jardí s'edificà s'abonés, emprò no en el cas d'ara.

Després de llarga discussió entre els dos, s'acorda passí a C. de F.

Es donen permisos d'obres a D. Ramón Izabal Pena i a D. Isidre Milà Planas, per a fer modificacions a les cases números 44 i 46 dels carrers Major i Sant Pere, respectivament.

En Guillot demana que la Presidència s'interessi per a que desapareixi l'hort, abans jardí, del mig del carrer Port-Alegre, ja que és completament antiestètic i una bofetada a l'ornat públic, a quin fi podrien fer-se indicacions al propietari perquè tornés a ésser jardí.

En Mitjans no defuig de fer les oportunes gestions.

En Planas Robert pregunta com estan els Pressupostos i si es fan comptant els Consums o no.

En Mitjans contesta que s'estàn fent i que el Govern ha concedit una pròrroga. I s'aixeca la sessió.

Dietari de la vila

DISSABTE

En el Temple parroquial es celebren honres fúnebres en sufragi de l'ànima del apreciat compatriota En Joan Jacas Duràn, (q. p. d.); a quina acondolada família reiterem amb tal motiu la expressió del nostre pèsam.

** Surt de Barcelona vers a l'Havana nostre estimat amic i compatriota En Gustau Riera Vidal. Tingui feliç viatge.

DIUMENGE

No sabem per quines determinades apreciacions raonables, publicades en el nombre anterior; a un quart de dugues de la tarda, en el carrer de Parelladas, un subjecte s'encara amb el nostre representant Josep Masip, demanant pel Director. La contesta no degué convèncer-lo, per quant l'escometé; vegent-se nostre amic obligat a repel·lir l'agressió. Fou un «round» de boxa.

** En el Camp d'Sports té lloc el tercer partit de Campionat de Futbol entre els equips «Reus» i «Sitges»; guanyant el primer per 3 gols a 2,—degut segurament a la manca de tres dels millors jugadors de la localitat.

DILLUNS

En la església de la Verge de la Mercè, que tenen a llur càrreg les RR. MM. de aquella ordre monàstica, aquesta tarda comença la solemne novena a Sant Pere Nolasc, fundador de la mateixa; havent-hi exposició de S. D. M. Com de costum, hi assisteix nombrosa concurrència.

DIMARS

A les onze del matí té lloc en la Escola Nacional el repartiment de premis que per la Festa Major havia de fer-se, als alumnes que hi concorren.

DIMECRES

En la església de Sant Joan Baptista contranen matrimoni En Francisco Bonveí Panadés i l'apreciada compatriota Ne Carme Mirabent Hill; beneint l'acte vicari Mn. Genís Arnán i testimoniant En Lluís Carbonell Soter i En Rafel Cimas Cucurull. Moltes felicitats!

Degut a la festivitat del dia, i també la bonança del temps, són molts els corveïns que a la tarda es trasladen a la ermita de Sant Pau, de Ribas, en quina plaça es dancen sardanes.

DIJOUS

A l'encreuement de la Carretera amb el carrer de Francisco Gumà existeix un bassal d'aigua que, com moltes altres coses, desdiiu de Sitges.

Fàbrica MOSAICSANTON PAGÈS I C.^a

Grandioses existències

Soneja parietal en artístics dibuixos
d'exquísida novetatExit creixent pels seus bons resultats
d'aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera de Barcelona, n.º 3
SITGES**Yoghourt Natural DANONE**

— MAYA BÚLGARA —

Con el Yoghourt Natural Danone traemos el verdadero yoghurt búlgaro.

Nuestro yoghurt es el elaborado por especialista según los procedimientos naturales e higiénicos tradicionales en Oriente, y posee en grado superlativo propiedades alimenticias, desinfe tantes terapéuticas reconstituyentes y de longevidad, resultando de grandísima eficacia contra las enfermedades del aparato digestivo (estómago, hígado e intestinos) anemia, decaimiento, abarcando además su campo de acción casi todas las enfermedades. Es por lo que es recomendado por los médicos de Barcelona.

Certificados del Excmo. Ayuntamiento de Barcelona y de varios eminentes Doctores de esta capital se hallan siempre a disposición del público.

Sepúlveda, 183 - CENTRAL - Teléfono 5197 A

Carme, 25; Petritxol, 13; Sant Pau, 5; Sant Pau, 21; Comte Assalt, 9; Ronda Sant Pau, 4; Corts, 426; Villarroel, 7; Rbla. Canaletes, 1; Aribau, 13; Sigle; Comerç, 23; Aribau, 73; Aribau, 135; Salmerón, 162; Balmes, 149; Universitat, 131; Mallorca, 249; Mallorca, 321; Aragó, 325; Girona, 68; Clarís, 49; Alta Sant Pere, 76; Escudillers, 56.

y principales Farmacias; entre ellas:

Dr. Massó Arumí: Rbla. Canaletes, 1; Dr. O. Capella: Lauria, 12 y 17; Dr. E. Ferrer Ronda S. Pedro, 2; Dr. M. Lienas: Muntaner, 393 S.G.; A. Esquero: Consejo de Ciento 314

BADALONA: Farmacia del Dr. JUAN SURROCA: Calle del Mar, 76.

SITGES : Farmacia de J. FERRET ROBERT : Parelladas, 1**Phosphorrenal ROBERT**

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER

— INGENIERO QUIMICO Y FARMACUTICO —

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA**Camiseria y Corbateria**

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida**Dr. M. Farrán**

Cirujía - Dentista nort-americà

Parelladas, 30 - Sitges

**Moscatell lilegítim
VIDUA DE ROBERT**

A LITRES I EMBOTELLAT

Sant Pere, 3

SITGES

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guillot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

— SITGES —

Telefons 338 i 393